

สรุป

คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๓๓๒/๒๕๖๔	พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด	ผู้ร้อง
	นาย น.	ผู้คัดค้านที่ ๑
	นางสาว น.	ผู้คัดค้านที่ ๒
	นางสาว ส.	ผู้คัดค้านที่ ๓
	นาย ท.	ผู้คัดค้านที่ ๔
	นาง อ.	ผู้คัดค้านที่ ๕
	นาย ป.	ผู้คัดค้านที่ ๖

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒

ผู้ร้องยื่นคำร้องว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) ส่งข้อมูลและแจ้งผลการเก็บรักษาทรัพย์สินรายผู้คัดค้านที่ ๑ ซึ่งมีพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ได้ตรวจค้นจับกุมนาย ณ. นาย ส. นาย ค. และนางสาว ว. ยึดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดอีกหลายรายการรวมกับเมทแอมเฟตามีน เงินสด และรถยนต์กระบะ ทั้งสองคันเป็นของกลาง ผู้กระทำผิดทั้งสี่ให้การรับสารภาพว่าร่วมกันมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา และได้ขยายผลจับกุมผู้คัดค้านที่ ๑ แต่ผู้คัดค้านที่ ๑ หลบหนีไปได้ก่อน นาย ณ. นาย ส. และนาย ค. ให้การต่อพนักงานสอบสวนได้ความว่า ผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ว่าจ้างให้บุคคลทั้งสามในการไปซื้อเมทแอมเฟตามีนมาแล้ว ๒ ครั้ง ครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ ศาลได้ออกหมายจับผู้คัดค้านที่ ๑ พนักงานอัยการจังหวัดจึงได้ฟ้องนาย ณ. กับพวก เป็นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ตามลำดับ ฐานร่วมกันมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่กระทำความผิดตามฟ้อง ลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๔ ตลอดชีวิต ส่วนจำเลยที่ ๒ ลงโทษประหารชีวิต ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ จำเลยอื่นพิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คดีถึงที่สุด ต่อมาหลังจากศาลออกหมายจับผู้คัดค้านที่ ๑ ได้ประมาณ ๖ ปี ผู้คัดค้านที่ ๑ ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับตัวได้ แม้พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้คัดค้านที่ ๑ เป็นผู้มีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้ไปซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นความผิดมูลฐานตามมาตรา ๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจึงมีคำสั่งยึดและอายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ๑๘ รายการ ไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกิน ๙๐ วัน ต่อมาคณะกรรมการธุรกรรมมีมติให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งเรื่องให้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ๑๘ รายการดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้มีคำสั่งให้ทรัพย์สิน ๑๘ รายการดังกล่าวพร้อมดอกผล อันเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑, ๔๘

ศาลชั้นต้นนัดไต่สวนและประกาศตามกฎหมายแล้ว

กองกฎหมาย
LEGAL AFFAIRS BUREAU

ผู้คัดค้านที่ ๑ ถึงที่ ๖ ยื่นคำคัดค้าน ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ทรัพย์สินรายการที่ ๑ ถึงที่ ๓ ที่ ๕ ถึงที่ ๑๐ ที่ ๑๕ และที่ ๑๘ ตามบัญชีรายการทรัพย์สินส่งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

ผู้ร้องอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษาพิพากษาแก้ให้รายการที่ ๔ ที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๖ และที่ ๑๗ ตกเป็นของแผ่นดิน และให้ดอกผลของเงินในบัญชีเงินฝากตามบัญชีรายการทรัพย์สินที่ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินรายการที่ ๙ และที่ ๑๐ ตกเป็นของแผ่นดิน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

ผู้ร้องฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา

ศาลฎีกาตรวจสำนวนปรึกษาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของผู้ร้องมีว่า ศาลอุทธรณ์ไม่พิพากษาให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ ๑ ถึงที่ ๘ และที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๘ ตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ ชอบหรือไม่

ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นในชั้นอุทธรณ์ตามคำฟ้องอุทธรณ์ของผู้ร้องดังกล่าว การที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้ทรัพย์สินตามรายการที่ ๔ ที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๔ ที่ ๑๖ และที่ ๑๗ และให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ ๙ และที่ ๑๐ ตกเป็นของแผ่นดิน โดยมีได้วินิจฉัยในประเด็นที่ผู้ร้องอุทธรณ์ขอให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ ๑ ถึงที่ ๘ ที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๘ ตกเป็นของแผ่นดินด้วย จึงเป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๔๒ ประกอบมาตรา ๒๔๖ เมื่อผู้ร้องฎีกาในประเด็นข้อนี้ ศาลฎีกาเห็นควรวินิจฉัยให้โดยไม่ต้องย้อนสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๐ (๓) ประกอบมาตรา ๒๕๒ เห็นว่าพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ ให้คำจำกัดความ “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

(๑) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใดๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนแปลงไปกี่ครั้งและไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด” ดังนี้ ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐานหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำความผิดซึ่งมีความผิดมูลฐาน จึงเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดด้วยเมื่อข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ว่า ทรัพย์สินรายการที่ ๑ ถึงที่ ๘ และที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๘ เป็นทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดมูลฐานอันเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และศาลชั้นต้นกับศาลอุทธรณ์มีคำสั่งและคำพิพากษาให้ตกเป็นของแผ่นดินแล้ว ดอกผลของทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด จึงต้องตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งด้วย ฎีกาผู้ร้องฟังขึ้น

พิพาทฯ แก่เป็นว่า ให้ดอกผลของทรัพย์สินตามรายการที่ ๑ ถึงที่ ๘ และที่ ๑๑ ถึงที่ ๑๘ ตกเป็น
ของแผ่นดินด้วย นอกจากนี้ก็แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ